ſingule ſpecies peccatoꝝ ɔſecũtur. ¶ P̃. peccata
ſũt quidã actus hũani. ẜ actus hũani interdũ
accipiũt ſpēꝫ ex circũſtãtijs ut ſup̃ habitũ eſt. gͦ
peccã differũt ſpecie ſm qᵒ diũſe circũſtãtie cor-
rũpũtur. ¶ P̃. diũſe ſpēs gule aſſignãtur ſm p-
ticulas q̄ in hͦ vſiculo ɔtinẽtur. Pre. ꝓpere. laute.
nimis ardẽter ſtudioſe. hec aũt ptinẽt ad diũſaſ
circũſtãtias. Nã pre et ꝓpere eſt añq̃ꝫ oportꝫ. ni-
mis plus q̃ꝫ oportꝫ. Et idẽ patꝫ in alijs. gͦ ſpecies
peccati diũſificatur ſm diũſas circũſtãtias. ¶ Sꝫ
ɔtra eſt ꝙ phs dicit in. iij. et. iiij. eth. ꝙ ſingula
vicia peccãt agẽdo et plus q̃ꝫ oportꝫ et quãdo nõ
oportꝫ. et ſilr ſm omẽs alias circũſtãtias. gͦ non
ſm hec diũſificãtur pccõꝝ ſpēs. Rñſio. dõm ꝙ
ſicͭ dictũ eſt. ubi occurrit aliud motiuũ ad peccã-
dum ibi eſt alia peccati ſpēs. qꝛ motiuũ ad peccã-
dum eſt finis et obiectũ. ɔtigit autẽ qñqꝫ ꝙ in
corrupcõnibꝫ diũſaꝝ circũſtãtiaꝝ eſt idẽ motiuũ
ſicͭ illiberalis ab eodẽ mouetur ꝙ accipiat qñ non
oportꝫ et ubi nõ oportꝫ et plus q̃ꝫ oportꝫ. et ſilr de
alijs circũſtãtijs. hͦ eni facit ꝓpter inordinatum
appetitũ pecunie ɔgregãde. et in talibꝫ diũſaꝝ
circũſtãtiaꝝ corrupcões non diũſificãt pccõꝝ
ſpēs. ẜ ptinẽt ad vnã et eãdẽ peccati ſpēꝫ. qñqꝫ ve-
ro ɔtigit ꝙ corrupcões diũſaꝝ circũſtãtiaꝝ ꝓ-
ueniũt a diũſis motiis puta ꝙ aliqͥs pre ꝓpere
comedat pt ꝓuenire ex hͦ qᵒ hõ non pt ferre di-
lacõnem cibi ꝓpter facilẽ ɔſũpcõnẽ hũiditatis.
qᵒ vero appetat immoderatũ cibũ pt ɔtigẽ ꝓpter
vtutẽ natuẽ potẽtẽꝫ ad ɔũtẽdũ multũ cibũ. Qᵒ
aũt aliquis appetat cibos delicatos ɔtigit ꝓpter
appetitũ delectacõnis q̄ eſt in cibo. vnde in talibꝫ
diũſaꝝ circũſtãtiaꝝ corrupcões inducũt diũſas
peccati ſpēs. ¶ Ad. j. gͦ dõm. ꝙ malũ inquãtum
hmõi ꝑuacõ eſt. et ideo diũſificatur ſpecie ſm ea
q̄ ꝑuãtur ſic et cetere ꝑuacões. ẜ pccm nõ ſorti-
tur ſpēꝫ ex pte ꝑuacõis vel aũſionis ut ſup̃ dcm
eſt. ẜ ex ɔũſione ad obiectũ actus. ¶ Ad. ij. dõ.
ꝙ circũſtãtia nũq̃ꝫ trãſfert actũ in aliã ſpēm niſi
qñ eſt aliud motiuũ. ¶ Ad. iij. dõm. ꝙ in diũſis
ſpēbus gule ſũt diũſa motiã ſicͭ dictũ eſt.

Einde ɔſiderãdũ eſt de ɔpacõne pecca- Cõ .
toꝝ ad inuicẽ. Et circa hoc queritur
dece. ¶ Primo vtrũ oĩa peccata et vi-
cia ſint ɔnexa. ¶ Scdõ vtrũ oĩa ſint
paria. ¶ Tercĩo vtrũ grauitas pccõꝝ attẽdatur
ſm obiecta. ¶ Quarto vtrũ ſm dignitatẽ vtutũ
quibꝫ peccata opponũtur. ¶ Quĩto vtrũ peccata
carnalia ſint grauiora q̃ꝫ ſpũalia. ¶ Sexto vtrũ
ſm cauſas pccõꝝ attẽdatur grauitas peccatoꝝ.
¶ Septĩo vtrũ ſm circũſtãtias. ¶ Octauo vtrũ
ſm quãtitatẽ nocumẽti. ¶ Nono vtrũ ſm ɔditi-
onẽꝫ pſone in quã peccatur. ¶ Decimo vtrũ ꝓpt̃
magnitudinẽ pſone peccãtis aggrauet pccm.

AD. j. ſic ꝓceditur. videt ꝙ oĩa peccã ſint cõ-
nexa. dr eni iac. ij. q̄cũqꝫ totã legẽ ſuauerit
offenderit aũt in vno factus eſt oĩm reus. ẜ idẽ
eſt circa reũ oĩm mãdatoꝝ legis qᵒ habere oĩa
peccata. qꝛ ſicͭ ambro. dicit. pccm eſt trãſgreſſio
legis dĩne. et celeſtiũ inobediẽtia mãdatoꝝ. gͦ q̄-
cũqꝫ peccat vno peccato ſbicitur oĩbꝫ peccatis.

¶ P̃. qᵒlibꝫ pccm excludit vtutẽ ſibi oppoſitã.
ẜ q̄ caret vtute vna caret oĩbꝫ ut ex ſup̃ dictis
patꝫ. gͦ q̄ peccat in vno peccato ꝑuatur oĩbus
vtutibꝫ. ẜ q̄ caret vtute habꝫ viciũ ſibi oppoſitũ
gͦ q̄ habꝫ vnũ pccm habꝫ oĩa peccata. ¶ P̃. vtu-
tes ſũt ɔnexe q̄ ɔueniũt in vno pn̄cipio ut ſupra
habitũ eſt. ẜ ſicͭ vtutes ɔueniũt in vno pn̄cipio
ita et peccata. qꝛ ſicͭ amor dei q̄ facit ciuitatẽꝫ dei
eſt pn̄cipiũ et radix oĩm vtutũ. ita amor ſui qui
facit ciuitatẽ babilonis ẽ radix oĩm pccõꝝ ut pꝫ
p aug. xiiij. de ci. dei. gͦ etiã oĩa vicia et peccata
ſũt ɔnexa ut q̄ vnũ habꝫ oĩa habeat. ¶ Sꝫ cõ-
tra. quedã vicia ſũt ſibi inuicẽ ɔtraria ut patet p
phm in. ij. eth. ẜ impoſſibile eſt ɔtraria ſimul in-
eſſe eidẽ. gͦ impoſſibile eſt oĩa peccata et vicia
eſſe ſibi inuicẽ ɔnexa. Rñſio. dõm ꝙ aliter ſe
habꝫ intẽtio agẽtis ſm vtutẽ ad ſequẽdũ rõnẽꝫ.
et alit̃ intẽtio peccãtis ad diũtendũ a rõne. cu-
iuſlibꝫ eni agẽtis ſm vtutẽ intẽtio ẽ ut rõnis re-
gulã ſeq̃tur. et ideo oĩm vtutũ intẽtio in id tẽdit
et ꝓpter hͦ omẽs vtutes habẽt ɔnexionẽꝫ ad in-
uicẽ in rõne recta agibiliũ q̄ eſt prudẽtia ſicͭ ſup̃
dictũ eſt. ẜ intẽtio peccãtis nõ eſt ad hͦ ꝙ recedat
ab eo qᵒ ẽ ſm rõẽꝫ ẜ potiꝰ ꝙ tẽdat in aliq̄d bonũ
appetibile a quo ſpēꝫ ſortitur. hmõi aũt bona in
q̄ intẽdit intẽtio peccãtis a rõne recedens ſũt di-
uerſa nullã ɔnexionẽꝫ habẽtia ad inuicẽ. imo ecͥ
interdũ ſũt ɔtraria. Cũ gͦ vicia et peccata ſpeciem
habeãt ſm id ad qᵒ ɔũtũtur. manifeſtũ ẽ ꝙ ſm
id qᵒ pficit ſpecies pccõꝝ nullã ɔnexionẽꝫ ha-
bent peccata ad inuicẽ. non eni pccm ɔmittitur in
accedẽdo a multitudine ad vnitatẽ. ſicͭ accidit
in vtutibꝫ q̄ ſũt ɔnexe. ẜ potius in recedẽdo ab
vnitate ad multitudinẽ. ¶ Ad. j. gͦ dõm. ꝙ iac.
loq̄tur de pccõ non ex pte ɔũſionis ſm qᵒ pccã
diſtinguũtur ſicͭ dictũ eſt. ẜ loq̄tur de eis ex pte
aũſionis inquãtũ. ſ. hõ peccãdo recedit a legis mã-
dato. oĩa aũt legis mãdata ſũt ab vno et eodẽ
ut ipe ibidẽ dicit. et ideo idẽ deus ɔtẽnitur in oĩ
peccato. et ex hac pte dicit ꝙ q̄ offendit in vno
factꝰ ẽ oĩm reus. qꝛ. ſ. vno peccato peccãdo incur-
rit pene reatũ ex hͦ ꝙ ɔtẽnit deũ ex cuius ɔtẽptu
ꝓuenit oĩm pccõꝝ reatus. ¶ Ad. ij. dõm. ꝙ ſicͭ
ſup̃ dictũ eſt. non p quẽlibꝫ actũ tollitur vtus
oppoſita. Nã pccm veniale vtutẽ nõ tollit. pccm
aũt mortale tollit vtutẽ infuſam inquãtũ auertit
a deo. ẜ vnus actus peccati etiã mortalis nõ tollit
habitũ vtutis acquiſite. ẜ ſi multiplicẽtur actuſ
intm̃ ꝙ generẽtur ɔtrarius hitus excluditur ha-
bitus vtutis acquiſite. q̄ excluſa excluditur pru-
dẽtia. qꝛ dũ hõ agit ɔtra quãcũqꝫ vtutẽ agit ɔtra
prudẽtiã. ſine prudẽtia aũt nulla moralis vtus eſ-
ſe pt ut ſup̃ dictũ eſt. et ideo p ɔñs excluduntur
omẽs vtutes morales quãtũ ad pfectũ et forma-
le eſſe vtutis qᵒ habẽt ſm qᵒ pticipãt prudẽtiã.
remanẽt tñ inclinacões ad actus vtutũ nõ ha-
bẽtes rõnẽꝫ vtutis. ẜ non ſeq̄tur ꝙ ꝓpter hͦ homo
incurrat oĩa vicia vel pccã. ꝑmo q̄de qꝛ vni vtu-
ti plura vicia opponũtur. ita ꝙ vtus pt ꝑuari p
vnũ eoꝝ et ſi alterũ non aſſit. ſcdõ qꝛ pccm dire-
cte opponitur vtuti quãtũ ad inclinacõnẽ vtutis

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-v-85/0192
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt